

תיאטרון
באר-שבע

בית ברנרדה אלבה

מאת פדריקו גרסייה לורקה
תרגום רבקה משולח
בימוי גדי רול

Beer-Sheva
Theatre

THE HOUSE OF BERNARDA ALBA

A play by Federico Garcia Lorca | Translated by Rivka Meshulach | Directed by Gadi Roll

מאת פדריקו גרסיה לורקה | תרגום רבקה משולח | בימוי גדי רול
תפאורה רוני תורן | תלבושות יחודית אהרון | תאורה פליס רוס | מוסיקה אלדד לידור

שחקניות (לפי סדר הופעתן)
משרתת - לירון בן זקן
פונסיה - נעמה שפירא
אמליה - יעל איתן
אדלה - אביגיל הררי
מרטיריו - לירז חממי
מגדלנה - אוראל מאור
ברנרדה - עידית טפרסון
אנגוסטיאס - שירי גולן
מריה חוספה - אורה מאירסון
פרודנסיה - אורלי טובלי

מקוננות - רחל פרץ, צליל חג'ה, תמר גוב ארי, זוהר מידן, טלי קוניגסברג,
טל יהלומי, גיל פישמן, קרן אדרעי, אור פרץ, מיי קוניו, שרון נאה, דניאל מנוחין

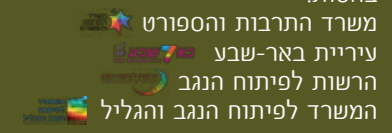
נגנים בהקלטות מוסיקה: שי אלון, גיטרות | איתמר גרוס, קלידים |
אלדד לידור, קלידים ותיכנותים | מיקסים, גילי צימרמן, אולפני Q סאונד

מנהל הצגה שלמה לסרי מנהל במה מוטי ברום עוזר במאי יאיר שרמן
תפעול תאורה גבי פרידריך תפעול סאונד אופיר ספיר, ניר רובין
רקווזיטור יאיר דנן מלבישה לריטה מיגירוב ייצור אביזרים גילי כוכבי
בניית תפאורה בית מלאכה עריכת תוכנייה עינת פילוסוף
עריכת תוכן איה קפלן עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג
צילום תוכנייה מעיין קאופמן צילום תמונת השער אילן בשור

משך ההצגה כשעה וארבעים דקות (ללא הפסקה) | הצגה ראשונה 1.11.2014

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע, טל: 08-6266444
חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

בחסות:

שחקני התיאטרון לעונה 2014-2015
(לפי סדר הא"ב)
אביטל איצ'ו
אבני תום
אגוזי שי
אדרעי קרן*
אוחנה דולב**
אופיר אלון
אילדיס נופר
איתן יעל
אלכסנדר שרון
אנידג'ר עמי
אפשטיין עמית
ביטרמן רון
בירון נעה
בן זקן לירון*
ברגמן נמרוד
ברובינסקי ירון
ברנד מיכל
גוב-ארי תמר**
גדני שירי
גולן ישי
גולן שירי
גורל לי
דהן אביה*
דנון ענבר
הגואל אוולין
הרוש אלירן*
הררי אביגיל
וינברג מיכל
וינו-אלעד שרית
וקנין יקיר*
זגורי אורי
זוארק גיא
זוהר עופר
חג'ה צליל**
חממי לירז
טובלי אורלי
יהלומי טל*
ינאי מיכל
יעיש אמיתי
יפת יוגב
טפרסון עידית
מאיר זוהר זיו
תום חגי
כהן אורן*
כרמי יובל
* בוגרי גודמן - ביה"ס למשחק בנגב
** סטודנטים בגודמן - ביה"ס למשחק בנגב

לאור נדב
לואל גייה
לוין תמר*
מאור אוראל
מאירסון אורה
מורנו הדס
מידן זוהר*
מיכלוביץ' טל*
מנוחין דניאל**
מנקי ניר
מרשק יוסי
נאה שרון*
סברי אורי*
סוויסה מאיר
סידליק אדר*
עדני אדזה
עמיר ליעד
פולישוק איתי
פוקס סיגלית
פיש רעות*
פישמן גיל**
פלדמן עופר
פסטרנק אביטל
פרימן עופר*
פרץ אור*
פרץ רחל**
צ'רכי לירז
צ'רצ'י יונתן
קדוש קינן כנרת*
קובריגרו ראובן*
קולומבוס אלה
קוניגסברג טלי*
קוניו מיי*
קוריאט שלומי
קיגלר דוד
קריאף אמיר
רובינשטיין עירד
רוטברג אורנה
רוטשילד ניצן*
רייך ירמי
שולמן מולי
שירום מירב
שפירא נעמה
תהרה אביהוד
תורג'מן מעיין

גלגולי המחזה בישראל

"בית ברנרדה אלבה" הינו המחזה האחרון שכתב לורקה. הוא סיים את כתיבתו ב-1936, רק חודשים ספורים לפני שהוצא להורג בידי קבוצת פשיסטים מתומכי פראנקו. המחזה הועלה לראשונה ב-1945, תשע שנים לאחר מותו והפך להיות לאחד המחזות האהובים והמועלים ביותר ברחבי העולם.

גם בישראל מרבים להעלות את המחזה. מההפקות הבולטות: ב-1954 הועלה המחזה בתיאטרון הבימה בתרגומו של רפאל אליעז, בבימויו של לי סטרסברג.

את ברנרדה גילמה פאני ליוביץ'. ב-1974 הועלה המחזה בחאן הירושלמי, בתרגומה של עזה צבי, בבימויו של מייק אלפרדס כאשר את ברנרדה מגלמת רות גלר. ב-1977 הועלה המחזה בתיאטרון באר-שבע בתרגומה של עזה צבי, בבימויו של יורם פאלק. בתפקיד ברנרדה שיחקה ציפורה פלד. ב-1988 הועלה המחזה בקאמרי בתרגומה של רבקה משולח, בבימויה של נוריה אספרט כאשר את ברנרדה מגלמת אורנה פורת. בשנת 2004 היה זה אילן רונן שביים את המחזה בהבימה בתרגומה של רבקה משולח, כאשר גילה אלמגור מגלמת את ברנרדה. כמו כן מרבים להעלות את המחזה במסגרות פרינג' שונות ברחבי הארץ ובבתי ספר למשחק.

**"...התיאטרון הוא בית ספר לבני ולצחוק
ובית דין חופשי, שבו יכולים, בני האדם,
להוכיח בעליל מוסר מיושן או מוטעה,
ולהסביר בדוגמאות חיות את ערכיהם
הנצחיים של הלב ושל רגשות אנוש..."**

[פדריקו גרסיה לורקה]

מתוך המבוא למחזה | אלן ג'וזף וחואן קבאז'רו

בית ברנרדה אלבה הוא מחזה על עריצות, על חוסר סובלנות, בעיה מוסרית כלל-אנושית. המקרה הספציפי הוא הבית האנדלוסי, ביתה של ברנרדה אלבה. הסיפור מתחיל ונגמר באותו בית סגור, מתחיל ונגמר באבל כפוי, מתחיל ונגמר בשקט, מתחיל ונגמר במוות.

מה שקורה בבית הזה שבאנדלוסיה הוא חזרה איומה על קונפליקט עתיק שימיו כימי החרדה האנושית. הקונפליקט הזה מוצג באמצעות דרמה פשוטה וחסכונית, מודרנית ואוניברסאלית. בית ברנרדה אלבה, מייצג, בתוך הדרמטורגיה של לורקה, את ניצחון הצורה והתוכן. ככל שהמחזה פשוט יותר, הוא יותר אנדלוסי, ככל שהוא יותר אנדלוסי הוא יותר אוניברסאלי. בית ברנרדה אלבה הוא יצירת-מופת אותנטית, ביטוי אמנותי וספציפי של עם, היכול לשמש כאנלוגיה אמנותית לאמת נצחית ואוניברסאלית.

"אין לך שום זכות מלבד הזכות לציית"

שחורה, נולדת בנפש מסוכסכת שלא תבחל בדבר, גם במחיר חורבנה של אחותה - דם מדמה.

אמיליה - האזרח הקטן המפוחד, זה שמוכן להרכין ראש ולמלא כל שיגיון של העריץ ובתנאי שלא יופנה אליו זעמו.

הסצנה המופתית בין אמיליה למרטיריו שבה כול אחת מנסה לברר מה השנייה יודעת מבלי להסגיר את הידוע לה, מצליחה להמחיש את הפחד והחשד ששילטון טוטאליטרי זורע בקרב נתיניו, ומעלה סקרנות רבה לגבי המפגש הראשון של הגוש המזרחי עם המחזה.

אדלה - היסוד הבלתי צפוי, המהפכן הצעיר, סכנתו לשליט רבה כי הוא אימפולסיבי אמין ומוכן לשלם בחייו למען חירותו.

ולבסוף **לה פונסיה** - המשרתת הנאמנה - מייצגת את אלה שחושבים שיצליחו להשתלב במשטר החדש ולשמור על חוט שידרה מוסרי, אלה הסבורים כי העריץ טיפש והקרבה אליו תאפשר להם לתמרן אותו למטרותיהם אך בסופו של יום לה פונסיה היא לא יותר מכלבה טובה של ברנרדה. "נובחת כשהיא אומרת לי ונושכת את כלבי הקבצנים כשהיא שולחת אותי."

ולמה הכל רלוונטי? המציאות באזורינו מוכיחה כי בכל חברה קיים קשר הדוק בין טרור ואלימות פוליטית לבין עוצמת האלימות המיגדרית.

במובן הזה משפט המפתח של ברנרדה "אין לך שום זכות מלבד הזכות לציית" מהדהד בעוצמה רבה.

הבית של ברנרדה | רוני תורן, מעצב התפאורה

הבית - אינו רק הבית של ברנרדה, אלא העולם בו נידונות הנשים במחזה לחיות, החברה שכולנו חיים בה. ברנרדה איננה בעלת הבית או האם בלבד, אלא השיטה. וכשם שברנרדה גוזרת על בנותיה שנים של אבל חמור למען כבודן, או מונעת מהן גברים למען מעמדן, כך השיטה, זו על פיה מתנהלת החברה, גוזרת עלינו חוקים ונהלים על מנת להגן עלינו, ובה בשעה, ממש כמו בבית ברנרדה, מונעת מאיתנו את חרותנו. השיטה סבבה את לורקה בעידן פרנקו. והשיטה עדין סובבת אותנו יום-יום בכל מקום: בשלטי הוריה, בלוחות אזהרה, בשלטי המכוניות - בצבעי השחור על צהוב.

לורקה האדם, היוצר המשורר, שהיה מקורב לתנועת הסוריאלים, השתמש במחזותיו במערך סמלים חריפים כמו הסכין, הדם, הירח, ובכמה ממחזותיו הזכיר בהוראות במה חללים בעלי צבע מונוכרומי - ירוק, וורוד או צהוב. הבית של ברנרדה עבורנו אינו מחזה על קירות מסוידיים לבן, או על תחרות שחורות - אלא דיון על חירות האדם.

"אין לך שום זכות מלבד הזכות לציית" הרהורים מתוך תהליך העבודה על ההצגה | השחקנית שירי גולן

יש יתרון מפתיע בגילום תפקיד קטן, בעוד הדמות הראשית מתרוצצת כאחוזת אמון בניסיון נואש לאלץ את כל הדמויות האחרות לעשות כרצונה, לך יש את הזמן והפנאי להתרווח בכיסא ולהקשיב וכאשר המחזה הינו אחד משיאי הדרמה העולמית הרי שמדובר ברווח לא מבוטל.

המפגש בגילי היום עם המחזה "בית ברנרדה אלבה" היה קשה ומטלטל, טקסט שהוא כעין עדות אמיצה ודקת אבחנה לדיכויין של נשים בחברה דתית פטריארכלית, שאינה בוחרת באינס ורצח כדי לשמר את הסדר הקיים. אני חושבת שלורקה לא פסח על אף אפשרות שקיימת בארסנל האלימות כלפי נשים: ניצול מיני, כליאה, התעללות נפשית, גילויי עריות, אלימות פיזית, אונס קבוצתי, ולינץ על רקע כבוד המשפחה.

כה סוער וברוטלי העולם בחוג שאפשר כמעט לטעון לזכותה של ברנרדה שאינה ששה להשיא את בנותיה וכולאת אותן בבית באמתלת מנהגי אבלות. אבל מעשה אומנות טוב הוא תמיד מורכב ורב פנים ולכן אפשר לראות בו בין השאר גם מחזה אלגורי היוצא נגד האידיאולוגיה הפשיסטית שהפציעה אז באירופה. את ישומה המחריד לורקה לא זכה לראות כי הוצא להורג עם פרוץ מלחמת האזרחים בספרד טרם עליית פרנקו לשלטון.

במהלך העבודה עלה בדעתי שכל אחת מהדמויות במחזה מייצגת את אחד מאופני ההתמודדות של האזרחים תחת שלטון דיקטטורי ולמעשה אפשר להפוך את תהליך העבודה, במקום לפענח את הפסיכולוגיה של הדמות כמניע לפעולות שלה אפשר לנסות לזהות איזה אבטיפוס היא מייצגת ודרך זה להבין את אופן הפעולה שלה.

ברנרדה - הרודן המובהק התובע ציות מוחלט, רואה עצמו כמי שיודע מה הכי טוב לנתיניו, משתמש ברטוריקה דתית לצרכיו אבל אינו בהכרח אדם דתי אלא בעיקר שמרן, שליט זה מצליח לפרור את הזיקות והנאמנויות הטבעיות הקיימות בין נתיניו.

מריה חוספה - אמה הזקנה והדומיננטית של ברנרדה היא העבר אותו מקפיד הרודן לכלוא כי עצם ההכרה בקיומו מאיימת על הלגיטימציה של השלטון הנוכחי וסדר היום החדש אותו הוא מבקש לברוא.

אנוסטיאס - הבת הבכורה, זו עם הכסף, משולה לאריסטוקרטיה ששיתוף הפעולה שלה נקנה במתנות מפליגות וזכויות יתר.

מגדלנה - האינטלקטואלים, אלו המקדימים להבין את הסכנות הטמונות באידיאולוגיה החדשה ולהתריס כנגדה אך בפועל הם לא מהווים סיכון ממשי כי ההבנה מולידה ייאוש ודיכאון ובמחזה מגדלנה שוקעת בשינה.

מרטיריו - אולי העמוקה והמורכבת מבין הדמויות, כתובה כנסיון מרתק לברר מה גורם לאדם להפוך עורו ולהפוך למלשן, איזו אידיאולוגיה סמויה,

על "בית ברנרדה אלבה"

אותו יום, כשגאארסיה לורקה קרא באוזני השחקנית מרגריטה קסירגו - שהייתה תמיד הפרשנית הטובה ביותר של מחזותיו ותומכת נלהבת - את מחזהו כעבור חמש שנים, הוא הקשיב למילותיה הקרות וכנראה שהגיע למסקנה מרחיקת-לכת. הז'אנר הסוריאליסטי, שהיה חביב עליו כל כך, דיבר לליבו של קהל מצומצם מאד, אל חוגי העילית הספרותית בלבד. אולם פדריקו רצה להגיע אל הקהל שביציעים, אל רוכשי הכרטיסים הזולים, היושבים "קרוב לאלוהים", לאלה החיים בכפרים הקשטיליאנים הקטנטנים. לצורך הניסוי הזה לקח לו כמודל את המחזאי לופה דה וגה, מפני שיוצר ספרדי קלאסי זה, העלה את העם על הבמה, כגיבור מחזותיו, ודיבר לבעיותיו, על תקוותיו ועל מאבקו כנגד בעלי הזרוע. כיוון שבו בזמן, התפתחה מודעותו הפוליטית של לורקה, אין זה מקרי שיצירתו נעשתה יותר ויותר נטורליסטית, יותר ויותר קורה בטבורה לחברה האנדלוסית.

בית ברנרדה אלבה, שהוצג על ידי מרגריטה קסירגו בבואנוס איירס, תשע שנים לאחר הירצחו של לורקה, הוא פסגת תהליך ההזדהות בין לורקה לעם האנדלוסי. כמו בכל מחזותיו האחרים, נותרו במחזה יסודות סוריאליסטיים, אך המחבר התכוון ליצירה שהיא מסמך מצולם וביקש להימנע מפרשנויות פואטיות, העלולות להסחיה את הדעת מן ההכרה בעובדת קיומם של הכוחות המדכאים ומן הרעיונות הכלולים במחזה. פדריקו רצה לכתוב על חברה מוכרת, על כוחו המדהים של הכסף, על הקרבת האני הפנימי לטובת מראית העין, ועל כליאתם של יצורים חיים בתוך מגבלות המוסרנות הקתולית הוא רצה לגלות את העימות בין עולם, כפי שהוא מוצג על ידי בעלי השררה, לבין אותו עולם, כפי שהוא נחוזה על ידי בנותיה הסובלות של ברנרדה. בהיותו משורר, "המסמך המצולם" שלו הוא יותר מסתם תצלום. צופים בני כל הזמנים מוצאים בבית ברנרדה אלבה לא רק עולם מוכר, מציאותי, בזמן ובמקום מסוים, אלא גם עימות, שהוא אולי עדיין החשוב ביותר בחברה המודרנית: העימות בין השלטת הסדר החברתי לבין החירות, בין החוקים והתקנות, לבין חופש הפרט. בקיצור, חיפוש אחר עולם אוטופי, שאינו בלתי מתקבל על הדעת, בו הסדר החברתי והפרט, חיים בהרמוניה, עולם שבו אדלה יכולה להמשיך להתקיים. פדריקו דיבר על הדברים הללו זמן קצר לפני שהפאשיזם - ברנרדה - רצח אותו מתחת לעצי הזית בוינזאר. נוריה אספרט, השחקנית הספרדייה הגדולה, ששיחקה את ירמה ואת דונה רוזיטה, חייבת עתה, כבמאית, להיות נאמנה לאמירה הפואטית שלו: לדבר בשפה אוניברסאלית בלי לצאת מתחום ארבעת הקירות המסוימים, של בית ברנרדה.

חזזה מונלאון, סופר ועורך כתב-עת לתיאטרון, "פרימו אקטו"

שיחה על תיאטרון [דבריו של לורקה בכנס אנשי תיאטרון לכבוד הופעה של "ירמה" במדריד, בשנת 1935]

"...הלילה אני מדבר לא כמחבר ולא כמשורר, אף לא כתלמיד פשוט של הנוף העשיר של חיי אנוש, כי אם כחסידי נלהב של תיאטרון הפעולה החברתית. התיאטרון הוא אחד המכשירים ההבעתיים המועילים ביותר לחינוכה של ארץ, והברומטר המסמן את גדולתה או את שקיעתה. תיאטרון רגיש ומכוון היטב לכל סוגיו, מן הטרגדיה עד לזודויל, בכוחו לשנות, תוך שנים מעטות, את רגישותו של עם; ותיאטרון מנוון, שבו הטלפיים באות על מקום הכנפיים, בכוחו להגיס ולהרדים אומה שלמה...

...עם שאינו תומך בתיאטרונו ואינו מעודדו, אם איננו מת, הריהו חולה אנוש, כשם שתיאטרון שאינו מודד את הדופק החברתי, את הדופק ההיסטורי, את הדרמה של עמו ואת הצבע האמיתי של נופו ושל רוחו, בצחוק או בדמע, לא תיאטרון ייקרא, כי אם אולם משחקים או מקום, שנועד לאותו עניין נורא המכונה "להרוג את הזמן". איני מתכוון לאיש ואיני רוצה לפגוע באיש, איני מדבר על המציאות החיה, כי אם על הבעיה הניצבת ללא פתרון.

כל הימים אני שומע, ידידים יקרים, דיבורים על משבר התיאטרון, ותמיד אני חושב, שהנגע אינו במה שנגלה לעינינו, כי אם מצוי הוא במחשכי עצם טיבו של התיאטרון; זה אינו נגע פרי השעה, אף לא מום במעשה היצירה, כי אם בעומק השורש, והוא בסיכום נגע ארגוני. כל עוד השחקנים והמחברים מסורים בידי גופים מסחריים לחלוטין, חופשיים ואינם נתונים לפיקוח ספרותי או מדיני מכל סוג שהוא, גופים שאינם כפופים לשום קני-מידה או אחריות, השחקנים, המחברים וכל התיאטרון כולו ילכו וישקעו מדי יום יותר ויותר, ללא כל סיכוי להינצל.

התיאטרון הקליל והמקסים של הרביו, הוודוויל וקומדיית הליצנים, סוגי תיאטרון, שאני נמנה עם צופיהם האוהדים, יוכל להתגונן ואף להינצל; אולם, התיאטרון הפיוטי, התיאטרון ההיסטורי (ומה שמכונה בשם "הסרסואלה" הספרדית) ייסוגו מדי יום ביומו, משום שאלה הם סוגים הדורשים הרבה, ושבהם מתבטאים החידושים האמיתיים, ואין בנמצא לא מרות ולא רוח קרב לאוכפם על הקהל, אשר במקרים רבים נחוץ לאלפו מגבוה, להתנצח עמו ולהתקיפו. על התיאטרון לאכופ עצמו על הקהל, ולא להיפך. לכן, על המחברים והשחקנים, לעשות סמכות גדולה, ולו יעלה להם הדבר בדמים, כי קהלו של התיאטרון, כמוהו כילדי בית הספר: מעדיף הוא את המורה המחמיר והקפדן, התובע אך עושה צדק, אולם נועץ הוא מחטים אכזריות בכיסאותיהם של המורים החששנים והחנפים, אשר אינם מלמדים ואינם מניחים ללמד.

הכרח הוא לעשות כן לטובת התיאטרון, ולתהילתם ומעלתם של המבצעים. עלינו לשמור על עמדות של כבוד, מתוך בטחון שהן תפוצינה עשרת מונים. היפוכו של זה הוא להרעיד מפחד לנוכח הקלעים, ולהמית את ההזיות, הדמיון והחן של התיאטרון, שהוא תמיד, תמיד, אמנות ותמיד ישאר אמנות נעלה, גם אם היה זמן, שבו קראו בשם אמנות לכל מה שלא נשא חן, במטה להוזיל את האווירה, להרוס את השירה, ולהפוך את הבימה לנמלם של מוכסים-חומסים.

בראש ובראשונה אמנות. האצילה באמנויות, ואתם, שחקנים יקרים, הנכם בראש ובראשונה אמנים. אמנים מכף רגל ועד ראש, שכן, רק מאהבה ומתחושת ייעוד, עליתם אל העולם הבדוי והכאוב של קרשי הבימה. אמנים אתם על שום עיסוקכם ועל שום מה שמעסיקכם. החל בתיאטרון הצנוע ביותר וכלה בנשגב ביותר. צריך לכתוב את המלה "אמנות" על גבי האולמות וחדרי-ההלבשה, שאם לא כך יהיה עלינו לרשום את המלה "מסחר" או מלה אחרת שאיני מעז לבטאה. וכן היררכיה, ומשמעת והקרבה ואהבה.

כל חיי, אם אחיה, שחקנים יקרים, אני מקווה שתהיו לצדי ואני לצדכם. לעולם תמצאוני בוער באותה אהבה לתיאטרון. ועם מוסר אמנותי, הרעב ליצירה, לבימה, ההולכים וטובים. אני מקווה להמשיך להיאבק למען העצמאות שמצילה אותי, ויהיו אשר יהיו העלילות, הזוועות ובגדי הנידונים שיתלו על גופי, אשיב עליהם בפרץ הצחוק הכפרי השמור עמי לצרכי הפרטיים.

איני רוצה לתת לכם שיעור, כי אני זה שצריך ללמוד. דברי מוכתבים על ידי ההתלהבות והביטחון. איני שוגה בחלומות. הרהרתי בדברים אלה הרבה- ומתוך קור הרוח, כי דם עתיק זורם בעורקי. יודע אני כי האמת אינה מצויה עם האומר: "היום, היום, היום" בעודו אוכל את פתו לפני האח המבוערת, אלא עם הנושא את עיניו בבטחה למרחקים, אל נצנוץ השחרית הראשון, המאיר את השדה. יודע אני כי הצדק אינו עם האומר: "בזה הרגע, כרגע, כרגע", ועיניו לטושות אל הקופות הפוערות את לועותיהן הקטנים, אלא עם האומר: "מחר, מחר, מחר", וחש את קרבתם הבאה של החיים החדשים הרוחפים מעל לעולם."

מתוך "משחק הדואנדה ותורתו", מאת: פדריקו גרסיה לורקה, תרגום: רנה ליטוין

הוצאת ספרית פועלים, הוצאת הקיבוץ המאוחד (סדרת טעמים* מבחר כתבי מופת באסתטיקה)

פדריקו גרסיה לורקה 1898-1936 | מחזאי

פדריקו גרסיה לורקה, המשורר והמחזאי הספרדי, נולד ב-5 ביוני 1898, בכפר האנדלוסי פואנטה-ואקרוס, לא רחוק מגרנדה, כבכור בין ארבעת ילדיהם של גרסיה רודריגז, איכר אמיד, וויסנטה לוקה, מורה לשעבר, בבית ששררה בו הערכה רבה לספרות ולמוסיקה. כשמשפחתו עברה להתגורר בגרנדה, למד בבית הספר הישועי ולאחר מכן נירשם לאוניברסיטה ללמוד משפטים. כסטודנט למשפטים, בילה את רוב זמנו בכתיבת שירים ומחזות, בציור, בנגינה בפסנתר ובגיטרה.

עד מהרה יצא שימצעו של גרסיה לורקה בחוגים הספרותיים, כמשורר מבטיח. בין השנים 1921 ו-1934, פרסם שבעה קבצי שירה.

ב-1927 זכה להצלחה רבה עם מחזהו מריאנה פינדה, שהועלה במדריד וברצלונה. בד בבד עם שאר עיסוקיו היצירתיים, הציג באותה שנה תערוכה של רישומיו, בגלריה בברצלונה. ב-1929 ערך גרסיה לורקה מסע דרך צרפת, אנגליה וסקוטלנד, ומשם לניו-יורק. את רשמיו פרסם בכרך שירים סוריאליסטיים, משורר בניו יורק, ובדרמה סוריאליסטית, כעבור חמש שנים.

בספרד, אליה חזר בסתיו של 1930, שרר תוהו ובוהו פוליטי. משטרו הדיקטטורי של מיגואל פרימו דה ריוורה הגיע אל קיצו, והמלך אלפונסו ה-8 נאלץ לוותר על כיסאו. ספרד נכנסה לתקופת הרפובליקה השנייה וגרסיה לורקה נעשה, עד מהרה, מעורב בממשל החדש. פטרונו משכבר הימים, שעמד עתה בראש המיניסטרויון לתרבות ולמידע, השתוקק להביא את התיאטרון למחוזותיה הנידחים של ספרד. בהשראתו, נוסדו שתי להקות נודדות, אשר בראש אחת מהן, "לה בראקה" (הבקתה) עמד גרסיה לורקה.

ב-1932 החלה "לה בארקה" את סיוריה בכל רחבי ספרד, כשהיא מציגה מיצירותיהם של הקלאסיקונים הספרדיים ולורקה מביים אחדות מן ההצגות. במקביל, הועלו במדריד, בברצלונה, בריו דה ז'נירו, בבואנוס איירס ובמונטבידאו, מחזותיו של גרסיה לורקה, שביססו את מעמדו כמחזאי לצד פרסומו כמשורר.

בשנים 1933-1936 הגיע גרסיה לורקה אל פסגת הקריירה התיאטרלית שלו. בתקופה זו נכתבו הדרמות הגדולות שלו, "חתונה דמים", "ירמה", "דונה רזיטה הרווקה" ו"בית ברנדה אלבה". "חתונת דמים" זיכתה את גרסיה לוקה בפרסום בינלאומי ובפעם הראשונה גם בשכר סופרים ראוי לשמו. במרוצת שנת 1935 ובתחילת 1936, הותקפו הרפובליקנים שוב ושוב על ידי הפלנגות הימניות, ותכפו הוצאות להורג. ביוני 1936 ניסו חברים למנוע בעד גרסיה לורקה, שזה עתה סיים את כתיבת "בית ברנדה אלבה", מלעזוב את מדריד ולנסוע כמידי קיץ לגרנדה. המורדים הימניים היו חזקים יותר בדרום, וגרנדה הייתה מקום מסוכן לאדם שהיה איכשהו מזוהה עם הממשל הרפובליקני, ומי שהשתתף בהפגנה לטובת "החזית העממית" שהייתה תנועה סוציאליסטית.

ב-20 ביולי נפלה גרנדה בידי המורדים הלאומניים. ב-3 באוגוסט הוצא להורג גיסו של גרסיה לורקה, שכיהן כראש עיריית גרנדה. כשקבוצה חמושה איימה על חייו של גרסיה לורקה באחוזת הוריו, מיהר למצוא לו מפלט בבית ידיד שאחיו השתייך לפלנגה. ב-19 באוגוסט, 1936, שעה שמארחיו נעדרו מן הבית, נילקח גרסיה לורקה, על פי הוראה מגבוה, בידי קבוצת פאשיסטים מתומכי פראנקו, והומת בירייה על הגבעות כתשעה קילומטר מגרנדה. הוא ניטמן בקבר ללא ציון, כשהעולם התרבותי כולו, מתאבל על מותו.

גדי רול | במאי

Associate director, Belgrad Theatre, Coventry (2006-2008), מנהל תיאטרון באר-שבע (1996-1993), מנהל אמנותי פסטיבל חיפה להצגות ילדים (1993-1992), דרמטורג תיאטרון בית לסין, (1990-1992) מורה למשחק בבית צבי (משנת 1982) וב-LAMDA (משנת 1996), מורה לבימוי אוניברסיטת תל אביב (החל משנת 2011).

ביים למעלה מחמישים הפקות עבור :

Belgrade Theatre, Coventry; Teatr Polski Wroclaw; American Repertory Theatre, Boston; Stari Teatr, Krakow; Rada, Lamda, Drama Center, London, תיאטרון הבימה, התיאטרון הקאמרי, תיאטרון החאן, תיאטרון חיפה, תיאטרון הספרייה, התיאטרון לילדים ולנוער ותיאטרון באר-שבע. בין עבודותיו: "אחרון הפועלים", "דון ז'ואן חוזר מהמלחמה", "מחלת נעורים", "רומיאו ויוליה", "הדוכסית ממאלפיי", "מידה כנגד מידה", "חבל שהיא זונה", "השודדים", "דון קרלוס", "אביב מתעורר", "מחכים לגודו", "1913", "הפארק", "הרציף המערבי", "מראה מעל הגשר", "האישה מהים", "חוות החיות", "בית ברנדה אלבה", "צייד המכשפות", "אמדיאוס", "הצילון", "איפיגניה" (זוכת פרס עיצוב תאורה, 2012).

רבקה משולח | תרגום

בוגרת החוגים לספרות עברית ולתיאטרון באוני' ת"א. תרגמה כ-120 מחזות עבור כל התיאטראות בישראל. זוכת הפרסים - הפרס על שם חנה וגוטליב רוזנבלום, 1990. הפרס על שם עדה בן נחום על תרגום "שלוש נשים גבוהות", "מאסטר קלאס", "המנצח", 1997. הפרס לתרגומי מופת על שם שאול טשרניחובסקי מטעם עיריית תל-אביב, 2004. פרס מתרגמת השנה על "דמוקרטיה", 2005. הפרס על שם עדה בן נחום על "העז, או מי זאת סילביה"?, 2006. פרס מתרגמת השנה על "אנה קארנינה", 2008.

בין עבודותיה בשנים האחרונות - תיאטרון הבימה: "העז או מי זאת סילביה?", "אנה קארנינה", "ביקור הגברת הזקנה", "משהו טוב" (עם תיאטרון מ.ר.א.ה קריית שמונה), "הדה גבלר", "חשמלית ושמה תשוקה" (עם הקאמרי). תיאטרון בית ליסין: "האגם המזוהב". תיאטרון הספרייה: "מגנוליות מפלדה", "בעקבות הזמן האבוד". תיאטרון חיפה: "אמא מלכה", "לילה טוב אמא" (עם אנסמבל הרצליה). תיאטרון הקאמרי: "מעגל הגיר הקווקזי", "ימי שלישי עם מורי" (עם תיאטרון חיפה), "וניה סוניה מאשה ושפיץ" (עם תיאטרון חיפה). תיאטרון החאן: "נישואים", "גן הדובדבנים", "דוד וניה". תיאטרון באר-שבע: "נשים לא מציירות", "אפריל הקסום", "נורה". עבודות תיאטרון: "מסיבת יום הולדת", "המסיבה של אביגיל" (עם תיאטרון הספרייה). תיאטרון תהל: "סיפור אהבה בשלושה פרקים".

רוני תורן | מעצב התפאורה

למד אמנות ותיאטרון בפריס. בוגר החוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א.

לימד עיצוב במה כפרופסור חבר באוניברסיטת תל-אביב ובסמינר הקיבוצים. החל את דרכו בתיאטרון באר-שבע בתחילת שנות ה-80 בהפקות כמו "אליל ההמונים" ו"אילוף הסוררת".

בין עבודותיו בתיאטרון - "אנטיגונה", "הכיתה שלנו", "כנר על הגג", "יינטל", "גטו", "קברט" ו"קזבלן". שלוש האחרונות זיכו אותו בפרסי התיאטרון לשנים 2010, 2011 ו-2012.

מרבה לעצב בחו"ל לתיאטרון ולאופרה (גרמניה, בלגיה, בריטניה, צרפת, יפן וארה"ב).

בין עבודותיו בחו"ל לתיאטרון - "הסוחר מוונציה", "אמא קוראז", "בית ברנרדה אלבה".

בין הפקות האופרה שעיצב - "לה בוהם", "סיפורי הופמן", "בוריס גודונוב", "דון ג'ובאני", "טנהויזר", "סלומה", "קללת פאוסט", "חליל הקסם", "אותלו", "נישואי פיגארו".

ב-1986 זכה בפרס מרגלית. ב-1994 במדליית כסף בקוואדרינלה של פראג; ב-2005 במדליית כסף ב-World Stage Design טורונטו, קנדה; ב-2009 בפרס לנדאו של מפעל הפיס.

ערך והגיש תוכניות רדיו וטלוויזיה.

יהודית אהרון | מעצבת תלבושות

ילידת ליטא. בוגרת החוג לאמנות התיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, ביה"ס לאמנות בוילנה וביה"ס לציור של פרופסור אירנה ברילוב.

זוכת פרס על שם ארנון אדר 7002.

בתיאטרון באר-שבע: "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "פרח השכונות". אנסמבל עיתים בשיתוף תיאטרון הקאמרי: "הרצל", "הדיבוק", "המלך הולך למוות", "הטייפ האחרון של קראפ", "שלוש אחרות". תיאטרון הקאמרי: "בעל למופת", "נתן החכם", "מאה". תיאטרון החאן: "גן הדובדבנים", "אהובת הדרקון", "חוקר פרטי". תיאטרון גשר: "בין לילה ובין שחר", "וואסה". תיאטרון חיפה: "דוכסית של אמלפי". תיאטרון בית לסי: "סיבת המוות", "טניה עולה חדשה". תיאטרון המדיטק: "מומו", "הכיתה המעופפת", "הידי בת ההרים".

כמעצבת תפאורה - תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקייה", "הכול אודות חוה", "הכל בגן" "בין חברים". תיאטרון הבימה: "הדה גאבלר". תיאטרון המדיטק: "מלך היהודים". גודמן ביה"ס למשחק בנגב: "לצאת מכאן", "שינדלה".

כמעצבת תפאורה ותלבושות - תיאטרון הקאמרי: "חורף מתחת לשולחן", "הפארסות של צ'כוב", "העשירייה הקאמרית", "דולי סיטי". גודמן ביה"ס למשחק בנגב: "שונאים סיפור אהבה", "סוניה מושקט", "חתונת הדמים", "חשיבותה של רצינות", "המערה של סלמנקה". הסטודיו למשחק בהנהלת יורם לויןשטיין: "אנה קרנינה", "תרז ראקן", "אחרי הגשם", "סיבוב מסוכן" ועוד...

פליס רוס | מעצבת התאורה

עיצבה תאורה להצגות תיאטרון, אופרה ומחול.

בין עבודותיה בתיאטרון - תיאטרון בית לסי: "מקווה". התיאטרון הקאמרי: "אנטיגונה", "החגיגה" (בשיתוף הבימה). תיאטרון הבימה: "הכסאות", "אנה קארנינה" (בשיתוף עם תיאטרון באר-שבע). תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה". תיאטרון באר-שבע: "המתחזה", "איפיגניה באאוליס" (זוכת פרס התיאטרון על עיצוב תאורה 2012), "רוחות".

בין עבודותיה בחו"ל - בתיאטרות שונים בפולין: "קרום", "מטוהרים", "פסיכודזיס 4.48", "הדיבוק", "ריצ'רד III", "מלאכים באמריקה". בתיאטרון שאובינה בברלין: "ב'ג'ונגל הכרך". בשאושפיל בבון: "בעקבות הזמן האבוד". בשאושפיל של הנובר: מקבת. בתיאטרון Toonielgroep אמסטרדם: "מאדאם דה סאד". בתיאטרות שונים ביוון: "הבכחאי", "Lithi". בתיאטרון Odeon בפריז: "חשמלית ושמה תשוקה".

בין עבודותיה באופרה - האופרה הישראלית: "המדיום", "מסע אל תום האלף", "לה טראוויאטה". האופרה הלאומית של ורשה: "דון ג'ובאני", "אותלו", "מלכת פיק", "המלך אובו", "דון קרלוס", "ווצק". האופרה הלאומית וושינגטון DC: "אנדרה שנייה". אופרה דה פריס: "אפיגניה בטאוריס", "מקרה מקרופוליס", "המלך רוגר", "פארסיפל". האופרה במינכן: "אוניגין", "האישה ללא צל". אופרה ריאל במדריד: "פופיה ונרונה", "אלקטיס". אופרה La Monnaie בריסל: "מדיאה", "מקבת", "לולו". שטאטסאופרה ברלין: "דרכו של הולל". Third World Bunifght קייפטאון, דרום אפריקה: "מקבת". פסטיבל אלפסינה יוון: "אייאקס", "באחאי".

כמו כן עיצבה תאורה לפסטיבלים וללהקות מחול בארץ, בלגיה, דרום קוריאה וצ'כיה.

אלדד לידור | מוסיקה

כותב ומעצב מוסיקה להצגות, סרטים, פרסומות, מוזיאונים ומולטימדיה. בוגר המגמה לקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בירושלים. מלמד עיצוב מוסיקה בסמינר הקיבוצים.

בין עבודותיו בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "אלוף הבונים", "מלכת היופי של לינאן", "רכוש נטוש", "מראה מעל הגשר", "מחילה", "הבחורים בדלת ממול", "הדה גאבלר". תיאטרון בית לסי: "מקווה", "מיר'לה אפרת", "אחד משלנו", "הזוג המוזר", "מי מפחד מוירג'יניה וולף", "אשה בעל בית". תיאטרון הקאמרי: "הבדלה", "מותו של סוכן", "ביבר הזכוכית", "דמוקרטיה", "מהגר עובר ושב", "אלקטרה". תיאטרון חיפה: "הדוכסית מאמלפי", "עיר חופשית", "הנכד". תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה", "האם הטובה". תיאטרון באר-שבע: "באטרפליי", "זינגר", "המתחזה", "איפיגניה", "חבלי משיח". תיאטרון לילדים ולנוער: "מסך הברזל", "פילים לא רוקדים בלט", "אורי", "שרה גיבורת נילי". תיאטרון המדיטק: "קרשינדו", "צבע הפנינה", "המאהוב מכיתה ו'", "פסטיבל תיאטרונטו: שעת הנעילה". פסטיבל עכו: "טרנקילה" (2007)

הוציא 3 דיסקים אינסטרומנטליים, האחרון שבהם "Closer".

יאיר שרתן | עוזר במאי

בוגר ADMA ניו-יורק, 2006. בוגר החוג הרב תחומי לאמנויות באוניברסיטת תל-אביב. בוגר שנת התמחות בבימוי בהנחיית גדי רול סדנאות הבמה, תל-אביב. מנחה ומורה למשחק של קבוצת צעירי תיאטרון באר-שבע במרכז המצוינות בתיאטרון. מורה בגודמן ביה"ס למשחק בנגב.

בין עבודותיו כבמאי - צוותא בשיתוף הבימה: "השיעור". תיאטרון ערבי-עברי יפו: "בובה מתנפחת". להקת מחול 'קמע' סוון דלל: "חלום של צעצוע", "משחקים פיראטיים". פסטיבל בת-ים לתיאטרון רחוב: "בת-ים". פסטיבל תיאטרון קצר צוותא: "פרויקט 14/48". גודמן ביה"ס למשחק: "הנסיכה איבון", "הבקכות" (זוכת פסטיבל עתיד התיאטרון צוותא 2014), "המעגל" (זוכת פסטיבל עתיד התיאטרון 2013), "שידוכין". צעירי תיאטרון באר-שבע: "חוות החיות", "הלוויה חורפית".

יעל איתן | אמליה

בוגרת לימודי משחק בסטודיו למשחק ניסן נתיב. זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה 2012. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון צוותא: "כשהאנייה שוקעת", תיאטרון באר-שבע: "בוגד", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה", "בין חברים", "רק אתמול נולדה". בטלוויזיה: "חטופים", "גירושים נפלאים", "האי", "אולי הפעם", "מבצע קיפוד" "החברים של נאור".

לירון בן זקן | משרתה

בוגרת גודמן בית הספר למשחק בנגב, 2014. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות". תפקידים במסגרת הלימודים: "תמונות מהוצאה להורג" בתפקיד ספורטה, "הבקכות" בתפקיד מקהלה, "אישה אחת ששרה", "אגדת חורף" בתפקיד פרדיטה, "סקאפן" בתפקיד זרבינט.

שירי גולן | אנוסטיאס

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה "בית צבי" 1992. זוכת מלגות קרן שרת 1990-1992. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית. זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל השדים והרוחות", "יום במותה של ג'י", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב לבית", "יומן חוף בריטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים" ועוד. תיאטרון באר-שבע: "כולם היו בני", "אם הבית", "קין ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המון רעש על לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה" (מועמדת לפרס התיאטרון על תפקיד ראשי 2011), "איפיגניה" (מועמדת לפרס התיאטרון על תפקיד ראשי 2012), "בין חברים", "רוחות". תיאטרון תמונע: "מרי סטיוארט", "השחקן". טלוויזיה וקולנוע: "המסע הארוך", "אבדות ומציאות", "המגיפה".

אביגיל הררי | אדלה

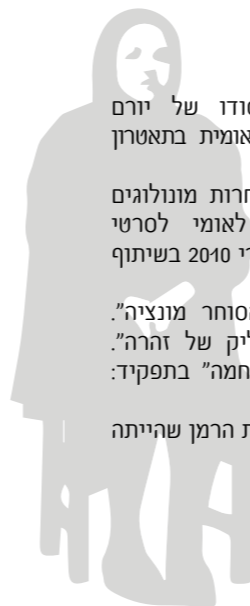
בוגרת הסטודיו למשחק יורם לוינשטיין 2014. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות על שם תלמה ילין, 2008. פרסים ומלגות במסגרת הלימודים: זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים ישראלים 2013. זוכת תחרות מונולוגים קלאסיים 2013-2014. זוכת תחרות מונולוגים קומיים 2013. זוכת תחרות שירי מחזות זמר 2014. זוכת תחרות שירי אהוד מנור 2014.

בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'י", "עד ראייה". סטודיו למשחק Ernst Busch ברלין: "השאובינה", "אנטיגונה". תיאטרון המדיטק: "הייתי בת ההרים". הצגות במסגרת הלימודים - "אנה קרנינה", "המחברת הגדולה", "תמונות מהוצאה להורג", "אמת אלימה". בטלוויזיה: "האי", "מתים לרגע". בקולנוע: "למראית עין" (זוכת פרס "אריה הזהב" בפסטיבל ונציה 2006), "שחייה לילית" (זוכת פרס השחקנית הטובה בתחרות ביה"ס לקולנוע "ספירגל" 2013), "מנפאוואר".

לירז חממי | מרטיריו

בוגרת הסטודיו לאמנויות הבמה מיסודו של יורם לוינשטיין לשנת 2010. בוגרת סדנה בינלאומית בתיאטרון השייקספירי הגלובל בלונדון. זוכת תחרויות מונולוגים רבות בינהן תחרות מונולוגים קולנועיים במסגרת הפסטיבל הבין לאומי לסרטי סטודנטים ותחרות מונולוגים ארצית לבוגרי 2010 בשיתוף ערן פסח ושח"ם. בין עבודותיה בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "סיגל", "הסוחר מונציה". תיאטרון באר-שבע: "קן הקוקיה". תיאטרון מופע: "שמוליק של זרה". תפקידים במסגרת הלימודים - "למה לא באת לפני המלחמה" בתפקיד: איטה, "רווקים ורווקות" בתפקיד: פלוציקה. משחקת בהצגת היחיד שלה "שייכת", ע"פ סיפוריה של יהודית הרמן שהייתה אחת מנשותיו של גואל רצון. כתיבה ובימוי: אלין כספי. בטלוויזיה ובקולנוע: "תא גורדין", "סוסי פרא".

אוראל מאור | מגדלנה

בוגרת גודמן בית הספר למשחק בנגב, 2014. זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים חברתיים בשנים 2012, 2014. זוכת תחרות הקראת שירה בשנים 2012, 2014. זוכת תחרות מונולוגים קומיים 2012. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון באר-שבע: "איפיגניה". תפקידים במסגרת הלימודים - "תמונות מהוצאה להורג" בתפקיד: גלקתיה, "הבקכות" בתפקיד: דינויסוס, "מעשיית חורף" בתפקיד: פאולינה, "אישה אחת ששרה".

אורה מאירסון | מריה חוספה

בוגרת בית הספר למשחק "בית צבי". שיחקה בתפקידים מגוונים בתיאטראות השונים - תיאטרון החאן: "תהילה", "אדולף הקטן". תיאטרון הבימה: "הילד חולם" מאת חנוך לוין ובבימויו, "מחול המוות". תיאטרון הקאמרי: "דבורה בארון" בבימוי זהרירה חריפאי. תיאטרון חיפה: "הצמא והרעב". תיאטרון תיאטר גרמניה: הנביאה קסנדרה על פי הספר "קסנדרה" של קריסטה וולף בעיבוד של אולה אלמגור ובבימויו של יהודה אלמגור. תיאטרון באר-שבע: "הכל אודות חוה", "רק אתמול נולדה", "בין חברים".

נעמה שפירא | פונסיה

בוגרת "בית-צבי" מחזור 1987, בהצטיינות. בין תפקידיה על הבמה - תיאטרון הקאמרי: "סולמות, אמא קוראז", "פיקניק בחוסמסה", "רחם פונדק", "שחף", "שלוש אחיות", "עוז לי גוז לי", "החלילן מהמלך" "שיינדלה" (זוכת שחקנית מצטיינת של הקאמרי). תיאטרון הבימה: "צייד המכשפות". תיאטרון חיפה: "זכרונות חוף ברייטון", "אהבה קשה", "כולם היו בניי". תיאטרון בית ליסין: "מכתב לנועה" (מועמדות לפרס התיאטרון). "קיסריה סופ"ש", "מקווה", "אלוהי הקטל", "פועלת זרה" (זוכת שחקנית מצטיינת של בית ליסין), "ולטינו". תיאטרון באר-שבע: "נשים לא מדברות". פרינה: "שש נשים מכוערות מדברות על יופ", "נתן החכם". בקולנוע: "בוצ'ה", "אש זרה", "וסרמן", "מנתק המים". בטלוויזיה: "בורגנים", "כן או לא", "רצח, מצלמים", "פרנקו וספקטור", "הפרלמנט".

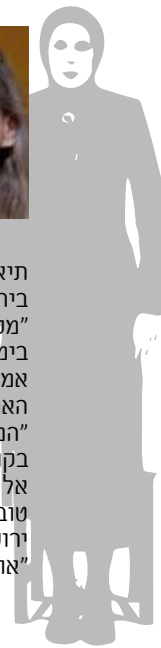
אורלי טובלי | פרודנסיה

בוגרת הסטודיו למשחק של יורם לוינשטיין 1987. בוגרת בית צבי, בית הספר לאמנויות הבמה, 1990. מלמדת תיאטרון ומשחק. מנחת סדנאות משחק בבתי ספר עם נוער בסיכון. מלמדת הגיה בתיכון ויצו חיפה. בין עבודותיה בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "גברת פירס". תיאטרון חיפה: "טיפול בטנגו". תיאטרון באר-שבע: "הנסיכה והרועה", "מהומה רבה על לא דבר", "צייד המכשפות", "אנה פרנק", "זינגר", "יתוש בראש". תיאטרון הספרייה: "מורתנו היקרה", "ביחידות עם כולם", "השפעת קרני הגמא", "פאניקות קטנות". תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "בית משותף", "ססגוניה", "השיר שבלב", "רכבת הצלה". תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות". תיאטרון הנדנדה: "פינוקיו", "הילד שאהב את הירח". תיאטרון העברי: "ילדי הצל", "מסע בג'ונגל" (משחק והפקה). פסטיבל עכו: "ממשלת נשים". בפרינג' - תיאטרון תמונע: "מעשה בטבעת", "אדיפוס הסיפור האמיתי". תיאטרון תה"ל: "קין אחרון", "חדירה", "הכל אודות אמא". בקולנוע: "שחור" בבימוי שמוליק הספרי. בטלוויזיה: "כן או לא", "מיי פירסט סוני", "לבנה יקירת", "אחרי החגים".

עידית טפרסון | ברנדה

בוגרת בית צבי 1984. בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הבימה: "נמר חברבורות", "משרתם של שני אדונים", "מלך היהודים", "רוקדים בלואנסה", "קן הקוקיה", "מונולוגים מהואגינה", "שבוע", "בגדי המלך", "כתר בראש", "אכזר ורחום", "פירורים", "שעה יפה ליוגה", "לילה במאי", "כוכב יאיר", "קוויאר ועדשים" ועוד. תיאטרון הקאמרי: "אלוהים יודע", "אבודים ביונקרס". תיאטרון בית ליסין: "פשעי הלב". תיאטרון חיפה: "חיי נישואין". תיאטרון החאן: "תהילה", "פעמונים בירושלים", "הדיבוק". תיאטרון באר-שבע: "על קלות דעת וצביעות", "מקהלת אי-הסכמה", "הביצה", "תזמורת על תנאי", "אילוף הסוררת", "רק בימי ראשון", "קומדיה של טעויות" ועוד. פסטיבל עכו 1984: "שבועת אמונים". תיאטרון הספרייה: "בדמי ימיה", "כוכבים עם שחר", "איך אהבים האחרים". תיאטרון השעה: "העולם ע"פ אלון", "האסופית", "התשמע קולי", "המלך מתיא". בקולנוע: "נישואים פיקטיביים", "עונת הדובדבנים", "מדורת השבט", "בדרך אל החתולים", "התגנבות יחידים", "הערות שוליים", "זינוק בעליה", "מיתה טובה", "התאבדות". בטלוויזיה: "שלמה המלך", "כן-מה?!", "מעורב ירושלמי", "גירושים נפלאים", "האי", "רמזור", "פאפדיז", "חקירה פנימית", "אולי הפעם", "שועלים", "חטופים", "מתים לרגע", "השכונה".

**את זה ששר
הם משתיקים
את זה שחי
הם ממיתים
כי השירה היא מרי
ומשורר אינו נפגע
מהכינוי מרדן
האביב
מרדן
[שיר לזכרו של לורקה
מאת פטר פאול צל,
עברית : אריה לוין-דקר]**

A play by Federico **Garcia Lorca** | Translated by **Rivka Meshulach** | Directed by **Gadi Roll** |
Set design **Roni Toren** | Costumes **Yehudit Aharon** | Lighting **Felice Ross** | Music **Eldad Lidor**

The Cast

Liron Ben Zaken - Maid | **Naama Shapira** - Poncia | **Yael Eitan** - Amelia | **Avigail Harari** - Adela | **Liraz Chamami** - Martirio | **Orel Maor** - Magdalena
Idit Teperson - Bernarda Alba | **Shiri Golan** - Angustias | **Ora Meirson** - Maria Josefa | **Orly Tobaly** - Prudencia

Also performing - **Rahel Peretz**, **Tsilil Hajaj**, **Tamar Gov Ari**, **Zohar Meidan**, **Tali Konigsberg**, **Tal Yahalomi**, **Gil Fishman**, **Keren Edrei**, **Or APerez**,
Mey Kunyo, **Sharon Nae**, **Danielle Menuchin**

האנשים שמאחורי הקלעים

הנהלה ציבורית יו"ר: גרינבאום אשר, אברג'יל ריימונד, קרן אוזן, אבי אטיאס, דר' אנגלרט מאיר, פניני בדש, ראובן בן סימון, גולדפרב משה, דניאלה גז, אהוד דוידסון, צבי הכהן, עפרה חן, אהרון ידלין, דוד יוסוב, גילה לוי, עופר ליפשיץ, עליזה מנור, פרופ' ג'ורג' מרקוביץ, מאיר סהר, אריה קליינמן, אמיר רוזנבליט, יוסי רייך, יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן **ייעוץ משפטי** רמה לשם עו"ד **מבקר חיצוני** חדד את תורג'מן ושות' רו"ח **מבקר פנימי** אלברט פרץ, רו"ח **רופא התיאטרון** ד"ר מיקי (מייקל) גידון **דוברות ויחסי ציבור** איילת בראל **נציגות מכירה** מזל אבר, אירית אדרי, יעלי בר חנין, לנקרי דולב, לין מויאל, ריין סויסה, שרית פנחס, מורן קראדי, חגית שלי, תמי שריקי, מעיין ששון **קופאיות** ליטל אודיו, חן אליאס, ליאנה גד, קרלה גיברג, יפעת חלילי, הילה יעקובי, חלי סג, סתיו קדוש, אורטל קינן **מנהלת מח' טלמרקטינג וקופה** אילנית וקנין-בקר **מנהלת מכירות** אזור **דרום** אושרה דנן **מנהלת מכירות** חוץ רונית קריספין **מנהלות פרויקטים שיווקיים** מזל אבר, ורד דהן **מנהלת המחלקה החינוכית** הילה פז **מחלקה חינוכית** מאיה מימון, שגיא גרסי, יעקב לוי **רכז מצויינות בתיאטרון** טל ישראל **חשבות** כנרת סברי, רו"ח **הנהלת חשבונות** שרה כהן **חשבות שכר והנה"ח** אילנית דחליקה **מזכירת התיאטרון** נעמי אלטר **עוזרת מנכ"ל** דנה מימון **מזכירת המחלקה האמנותית** מאיה מימון **מנהלת פרסום והפקה** עינת פילוסוף (מחליפה) **אחזקה** רחל צנצלאשוילי **אחראית מלבישות** לריטה מיגירוב **מלבישות יהודית** אלקיים, עינת סמואל, **תסרוקות** רעיסה פודלובה **מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים** גילי כוכבי **צוות טכני** רוני בקר, אריה לוצאטו, אלעד רחמים **מנהלי במה** משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם **מנהל טכני** אבי קובני **מח' סאונד ומולטימדיה** ניר רובין, יעקב אבודרהם, אייל פיש **מנהל מח' סאונד ומולטימדיה** אופיר ספיר **תאורה** רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך **מנהל ומעצב תאורה** שמואל מור **מנהלי הצגה** שלמה לסרי, איציק קריספין **מנהל הפקות ותפעול** יואב מהרבני

ועדה אמנותית ניר ארז, איה קפלן, עידו ריקלין, רפי ניב, שמוליק יפרח **מנהל אמנותי** רפי ניב **סמנכ"ל כספים ומינהל** אורן אהרוני **מנכ"ל ומנהל אמנותי** שמוליק יפרח

נותני חסויות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ, הקרן ע"ש מרק רייך, Adelis Foundation / Adelis Fondation

חברי אגודת יידידים לשנת 2014 [לפי סדר א"ב]

מייסדים: אורית גרינברג, חני ונעים בצון - DSI תעשיות סיליקה דימונה, הקהילה היהודית של מונטריאול - Federation CJA, חגית ואלי להב, לוצאטו את לוצאטו בע"מ, דוד בן סימון, מנכ"ל- מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, מפעלי ים המלח בע"מ, מתן שרותי בריאות בע"מ, אלה ורון ה פלד - DSI תעשיות סיליקה דימונה, רחל ובני פרידמן - בנק מזרחי טפחות מחוז דרום, רותם אמפרט בע"מ, תרכובות ברום בע"מ.

יידידים: ג'ורג'ט ואלי אביסורו-אביסורו משה ובניו, גלית וג'קי אביסורו - אביסורו משה ובניו, מורן יורם אביסורו - אביסורו משה ובניו, רינה וע"ד נסים יהושע אבקסיס, אושירה בע"מ, מעיין ואיתן אילוז-י.ש.ע השקעות ויזמות בע"מ, יהודית ומשה בוקרה-תריסי ארז בע"מ, רותי וגדי ביתן, שוש וגיל בליסטרא, חביב בן דוד - אפיק מדיה בע"מ, יצחק בן שמואל, מיכל ואיציק גדליהו - אלוף הספורט, שרון ועודד בר - גלידה באר-שבע, דניאלה ויוסי גז, אירנה ובוריס גלפנבוים, ד"ר אורי חבושה רכז התקשורות - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, הני ושמשון חצב - תריסי ארז בע"מ, יוסי סגטובי ותמרה טלפר - ס.ט תמרה יועצים ופרוייקטים בע"מ, סימה ויעקב כחלון, כימיקונטקט בע"מ, רחל לוי, קשרי קהילה - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ, איריס ועופר ליפשיץ, אורית ועו"ד אורי מיטלר, ע.ע מנור, ייזום, שיווק וניהול בע"מ, מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ, מפעלי תובלה בע"מ, נגב מינרלים בע"מ, אבלין וגבי נגר - פארק הרכב גבי, יורם ודגנית סדן, צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ, יפעת ועמי צוקרט טל שדה, פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ', אדווה שמש-גלריית אדה - בנות ובתים, תבליני מימון

41 Rager Bvd.Beer-Sheva,Israel Tel: 972-8-6266444 www.b7t.co.il

The theatre is supported by: the Ministry of Culture and Sport | Beer-Sheva Municipality | The Negev Development Authority | The Ministry for Development of the Negev and the Galilee

